

O Knježe Jesužo, dha šhrěj ty nasche wutrobny psches twoju luboscž a pomhaj nam lubowacž, kaž ty šy naš lu- bowal! Hamjeń.

Na pjatu njedzelu po tšjóch kralach.

Snada budž š wami a měr wot Boha, nascheho Wótza a nascheho Knjesa Jesom Khrysta! Hamjeń.

Šdnž bě Jakub š lešnosczu požohnowanje šwojeho nana Jsaaka na šo sczahnył a nětk Esaw pschińdže a spósua to jebanštwu, kotrež běšche šo štało, padže wón płacžo dele psched šwojim nanom a woprašča šo jeho: „Masch dha jeno jene požohnowanje, mój nano?“ A Jsaak jeho tež požohnowa, ale š mjeńšim požohnowanjom, dnžli Jakuba. Wón jemu šlubi tuczne wobydlenje na semi a roštu njebjewow. A Jakubej pač bě wón rełł: „Nječ je po- klaty, šchtóž tebje pošlije, a požohnowany, šchtóž tebje po- žohnuje!“ a bě po tajkim jemu Bože špodobanje šlubił a jeho ša herbu pošajil teho duchomneho požohnowanja, kotrež běšche něhdy Abraham dostał š tymi šłowami: „Ša chzu požohnowacž tych, kotšiz tebje požohnuja, a chzu pošlecž tych, kotšiz tebje pošlecž budža, a we tebi budža požohno- wane wschitke narody na semi“ (1. Mójs. 12, 3).

Tak je Jsaak bjes šwojimaj šynomaj dwojake požoh- nowanje wudželił, duchomne a czělnu, wěcznu a čašnu, nje- bjeske a semške. Dokelž pač Jsaakowe požohnowanje ničžo druhe njeběšche, hacž Bože požohnowanje, kiž je psches njeho požohnowal, dha š teho wuknjemy, šo je tež Bože žohno- wanje dwojake, duchomne a czělnu.

Šhto je Bože czělnu žohnowanje, to kóždy džen šho- nimy. Šo Bóh naš a naschich pschi žiwjenju a dobrej stro- wosczi šdzeržuje, šo nam nasch wschědny khlěb wobradžuje, šo naš k naschemu džěku pošylujuje a k temu pomha, šo to šame žyle podarmo njeje, šo semja dobre plody, šo njebjow- deshcž a plódnue čašy dawa, a wjele tawšynt druhich sem- škich dobrotow, ša te Bóh tón Knjes wot šwěta drje žaneho džaka nješrynje, ale kšchesczijenjo to wscho pschizpiwaju Bo- žemu wschedomóznemu a njesašluženemu požohnowanju.